

nok, når vi taler familierpolitik, at det ikke er en fair beskrivelse, at regeringen har siddet med korslagte arme og ikke gjort noget. Den samme undersøgelse om familieindkomstudviklingen i de sidste 10 år, som jeg just refererede til i forbindelse med hr. Frank Aaens indlæg, viser et meget, meget entydigt billede af, at dette Folketings flertal har ændret sig, så det nu er forsørgerne, børnefamilierne og især småbørnsfamilierne, der har fået den stærkeste forbedring af deres økonomiske situation.

Vi har også satset meget massivt på at imødekomme det, som er de aller-, aller-, aller-, allerfleste børnefamiliers prioritet nr. 1 – nemlig at de både kan opretholde et sammenhængende familieliv og et erhvervsarbejde – ved at skaffe pasningsmuligheder, og vi har leveret en løsning. Enkelte kommuner mangler, men der er sket en historisk enestående udbygning af børnepasningen i Danmark og en historisk enestående stærk forbedring af børnefamiliernes økonomiske situation i de sidste 10 år, for slet ikke at nævne orlovsmulighederne.

Jeg vil gerne tilslutte mig hr. Kofod-Svendsens betragtninger hen mod slutningen om, at hvis der var – hvad der altså ikke er – mulighed for skattelettelser, er det indkomstskatterne for den lavere lønnede del af befolkningen, man bør prioritere, og ikke en lettelse af beskatningen af fast ejendom, som andre borgerlige partier lægger vægt på – ikke bare fordi det socialt er mere retfærdigt, men også fordi vi i skatten på fast ejendom har en skattekilde, der ikke er under pres fra den internationalisering, der foregår. Derfor har vi bedre mulighed for at fastholde en gedigen finansiering af vort velfærdssamfund, hvis vi ikke indskiber os i det projekt, som især Venstre, De Konservative og CD er optaget af på ejendomsbeskatningsområdet, hverken med kort eller langsom kadence.

Jeg synes, jeg ville gøre disse bemærkninger, for at, om jeg så må sige, intet skulle være uimodsagt. Men jeg vil også slutte af med at sige, at jeg synes, det har været en debat, som på ingen måde udelukker, at vi meget, meget bredt kan lave et mønster, der bringer denne finanslov igennem og – som regeringen vil insistere på – fastholder den grad af stramhed og sammenhæng i den økonomiske politik, vi

har lagt op til. Men på den anden side er vi da som mindretalsregering selvfølgelig som altid meget indstillede på at få handlet nogle elementer ind og andre ud for at nå frem til et solidt flertal bag finansloven for år 2000.

Tak for en god debat!

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det er såmænd bare til diskussionen om enlige forsørgeres forhold.

Jeg vil sige, at de tal, som finansministeren henholder sig til, jo ikke svarer til den virkelighed, vi får beskrevet af socialrådgivere eller af de private hjælpeorganisationer. De beskriver en helt anden udvikling med hensyn til, hvad de får af henvendelser, og hvad de støder ind i af problemer.

Og så vil jeg bare sige til afslutning her, at vi vender tilbage til det emne.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Skulle det blive nødvendigt at indkalde Folketinget til yderligere møder i dette folketingsår, vil meddelelse om tidspunkt og dagsorden blive tilstillet medlemmerne skriftligt.

Mødet hævet kl. 17.09